

PG VII G 025.30.2016

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 01.03.2016

Data wpływu

Pan

Adam Podgórski

Zastępca

Szeffa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 2 lutego 2016 r., nr GMS-WP-173-26/16, dotyczącego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Projekt zakłada przywrócenie stosowania systemu dozoru elektronicznego jako formy wykonywania kary pozbawienia wolności w miejsce wykonywanej obecnie w tym systemie kary ograniczenia wolności. Nadto proponuje się umieszczenie w Kodeksie karnym wykonawczym nowego rozdziału zawierającego przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Wyżej wskazana zmiana *de facto* oznacza powrót do rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), która zgodnie

z art. 28 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) utraciła moc z dniem 1 lipca 2015 r.

Dotychczasowe doświadczenia wynikające ze stosowania w praktyce instytucji systemu dozoru elektronicznego pozwalają na jej jednoznacznie pozytywną ocenę, gdyż proces resocjalizacji sprawców przestępstw o niewielkim ładunku społecznej szkodliwości może następować poza zakładem penitencjarnym w warunkach samokontroli, bez zrywania więzi rodzinnych, społecznych i zawodowych. Jednocześnie taki sposób odbywania kary zapewnia korzyści systemowe w postaci oszczędności finansowych i zmniejszenia populacji skazanych w zakładach karnych.

W uzasadnieniu projektu podkreśla się, że główną przyczyną proponowanych zmian jest drastyczny spadek, po dniu 1 lipca 2015 r., liczby skazanych objętych systemem dozoru elektronicznego jako formą wykonywania kary ograniczenia wolności. Wskazuje się przy tym, że jednym powodów takiej sytuacji może być przeniesienie uprawnienia do orzekania w tym zakresie z sądów penitencjarnych na sądy orzekające w sprawie, co *nota bene* projekt także reguluje odmiennie.

Przewidywane w projekcie rozwiązania należy ocenić pozytywnie, niezależnie od faktu, że obowiązujące w tym zakresie przepisy wprowadzono stosunkowo niedawno oraz brak jest szczegółowej analizy przyczyn znacznego spadku stosowania systemu dozoru elektronicznego.

Nadto wydaje się, że pozytywna ocena przedmiotowej instytucji uprawnia do rozważenia możliwości jej stosowania wobec skazanych na karę wyższą niż określona w projektowanym art. 431 la pkt 1 k.k.w., zwłaszcza, że zezwolenie na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego jest decyzją fakultatywną sądu, który musi uwzględnić także szereg innych przesłanek wymienionych w powyższym przepisie, w tym względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego, a w sytuacji kiedy rozpoczął

ón już odbywanie kary jego dotychczasową postawę i zachowanie w zakładzie karnym.

2 podpisem
A. Seremet

Andrzej Seremet